

En vallarevica, troligen en medfästas här
i ländet. Jag har aldrig sett den i tryck, men
läste mig den i min ungdom av en s. v. vallare.

1. Här stå Löriges rikke järnbenor liggas nu, igenom
här och där man djärft sig tränger fram.
igenom skog och parker ja över bäck och å
igenom öde marker de benor münde gå.

2. Det blev en fråga tagen bland ländets stora män,
sät oss en bevar bygga, som växer till och hän,
sjävi vi länge traha att gripe värdet av
det kan ja bli till nytta för mängen fattig man.

3. Beslutet det blev taget, rådslaget det var gjort,
de med varann rådslaget hur detta må gå fort
ty tiden det var inna di hjälpen till oss kom,
det mängen i sitt minne här till sin älderdom.

4. Nu folk från alla orter och alla sorters män
och folk av alla sorter som arbet föra kan
från hemmet de sig laga och tar ett ömt vaxel
av barnen och sin make ovinst den mer få se.

5. Smidningenen han reser från Svälunds karga lund,
och Skinnungen han kommer från Skins fets strand.
De men sig sammanpara i lagen två och två,
och som för dem kan vara det Torde ni förstå.
6. Ljoktänstaren han springer och har så brött om tid
han biten samman tänder och svärjer innan sig
vad är väl det för lymlar som mig ej lyda ni
ja, vad det är för slynglar det kan jag ej förstå.
7. Där står nu en och talar om landets stora ting,
en annan står och sjunger för flickorna i ring,
den tredje står och svärjer och dyrt förb: sig
att aldrig han ger efter på denna smala steg.
8. Och en han står och skriker här på den gamla stut
som vigan en oss sviker så är för honom stut.
Här skonas ingendera ej gemmal eller ung
och pengar vi förtjånar som klinga i vår pung.
9. Nu har man börjat hära den stora starka läst
han tunga lars han före och springer som en best.

ACC. N:R M. 11565:3.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

hvar kot och vatten. Låter så röken prester ut
om honom. Låter man höra. Låter prester som ut
10. Från Lund till staden Malenå man ser på kalas
att hälsa på sin granna som byder på ett glas
och sedan till Jönköping på en och samma dag.
Till stora staden Stockholm det går med samma lag.
11. Det roligt visst då händer som kanske många vet
fiolen min jag spände och spelte upp påhette
så bord och bänkar ramlade, när över dem de spang
det roligt visst då händer var som fiolen blang.

F. B.